

Hlavním tématem této práce je vnímání českého improvizačního divadla skrze kategorie herních principů, jak je vymezil francouzský sociolog Roger Caillois. Autorka objevuje jednotlivé principy (mimikry, alea, agón, ilinx) v tvorbě klíčových osobností a subjektů českého improvizačního divadla (Vlasta Burian, V+W, Ivan Vyskočil, Jaroslav Dušek, Improliga) a navzdory Cailloisovu striktnímu vymezení je nachází v souznění. V úvodních kapitolách se pokouší o definici hry s přihlédnutím k různým pojetím tohoto fenoménu z hlediska filozofického a sociologického a vymezuje pojem improvizace, kterou dále dělí mezi autorské divadlo a divadelní sport. V závěru práce se také věnuje roli konferenciéra, která je pojícím článkem mezi všemi zkoumanými podobami improvizačního divadla.